

Insurekcyjna praktyka anarchistyczna

Anonim

2000, polskie tłumaczenie - 17 października 2021

Rozwój insurekcyjnej praktyki anarchistycznej na zasadzie projektu wymaga zdolności do krytycznego spojrzenia na to, co się zrobiło. Kiedy czyjeś cele są wystarczająco jasne i zaczynamy rozwijać bardziej precyzyjne pomysły, jak osiągnąć te cele w praktyce z innymi, narzędzie krytyki staje się najbardziej użyteczną bronią w konkretnych realiach walki. Jednakże w tej sferze nie może być ona zredukowana do prostej akceptacji lub odrzucenia, do binarnej logiki “tak” bądź “nie”. Musi raczej obejmować uważne badanie działań, które zdecydowałyśmy się podjąć w świetle naszego celu, jakim jest zniszczenie porządku społecznego poprzez proces insurekcyjny. Jeśli stwierdzimy, że dany rodzaj działania sprowadził nas na złą drogę, wówczas bez żalu zaczynamy od nowa. Zdolność do rozpoznawania błędów i zaczynania od nowa, jeśli to konieczne, odzwierciedla twórczą wyobraźnię i pełną pasji inteligencję, którą powinien posiadać każdy zdrowy ruch insurekcyjny, bez względu na to, jak mały. Niestety, historia – w tym ta, którą sami żyliśmy – jest zazwyczaj traktowana jako mitologia, to znaczy jako wyższa rzeczywistość, którą należy czcić lub jako teologia, którą należy badać jedynie na poziomie doktrynalnym, aby odszukać właściwą prawdę. Osoby anarchistyczne, w szczególności, mają tendencję do tworzenia opowieści o wielkich momentach ze swojej przeszłości. To mitologizujące podejście zamienia naszą historię w serię “chwalebnych porażek”, zamiast w ciągłą walkę, w której popełniono wiele błędów i w której zrealizowano wiele niesamowitych projektów. Nasza historia, definiowana jako seria wielkich momentów i chwalebnych porażek, staje się bezużyteczna dla naszej bieżącej walki. Musimy raczej badać wydarzenia pod kątem tego, czego możemy się nauczyć, co jest praktyczne dla naszej obecnej walki, nie po to, by wymazać piękno i poezję, które można znaleźć w większości historii rewolty, ale by wzmocnić to piękno i poezję poprzez uczynienie ich praktycznymi dla naszej codziennej walki z władzą.

Jednym z ostatnich wydarzeń, które zostało zmitologizowane, jest seria demonstracji blokujących konferencję na szczycie WTO w Seattle w zeszłym roku¹. W ciągu następnych miesięcy miały miejsce podobne demonstracje przeciwko różnym ważnym konferencjom, spotkaniom czy zjazdom rządzących. W większości tych demonstracji miały miejsce bardzo realne akty buntu, a ja solidaryzuję się z tymi, którzy ich dokonali. Ale przynajmniej w Stanach Zjednoczonych, większość z tych wydarzeń została zorganizowana przez działaczy politycznych, których celem było sprawienie, aby ich usłyszano – “mówienie prawdy władzom”, jak wielu z tych mało znaczących polityków lubi mawiać – i którzy byli skłonni negocjować z władzami w sprawie tych wydarzeń. W przeważającej części anarchistki zachowały mitologię stworzoną wokół Seattle i ograniczyły swoje dyskusje i krytyczne analizy do kwestii niszczenia mienia oraz natury przemocy i braku przemocy, utrzymując te dyskusje na gruncie moralnym, na którym to lewicowi organizatorzy polityczni wolą się spierać. Nic z tego nie zagraża mitowi Seattle. Nie otwiera to również pytania, które jest o wiele bardziej interesujące z perspektywy insurekcyjnego anarchizmu: jakie miejsce, jeśli w ogóle, mają takie demonstracje w naszej trwającej walce, w naszym projekcie insurekcyjnym. Nie jest to kwestia odmowy pójścia na takie wydarzenia, ale pójścia na nie, jeśli ktoś się na to zdecyduje, z jasnym zamiarem, w sposób, który wpływa z i wraca do naszej co-

¹ Opiswane wydarzenia miały miejsce w 1999 r.

dziennej walki. Zadając sobie tego rodzaju pytania, każdy z nas wyciągnie własne wnioski i będzie działał w konsekwencji, ale jeśli nie będziemy zadawać takich pytań, będziemy nadal wleczeni przez programy władzy i jej lojalnej opozycji, biegając tu i tam bezskutecznie i narzekając, że mitu nie da się przeżyć.

Strzępki informacji, które słyszałem o wydarzeniach w Pradze i o różnych demonstracjach solidarnościowych na całym świecie wskazują na to, że było kilka wyraźnie antykapitalistycznych wydarzeń i że były one w znacznie mniejszym stopniu zdominowane przez “niestosujących przemoc” aktywistów. Poniżej zamieszczam kilka tekstów, które mają zachęcić do dalszej dyskusji nad tymi kwestiami.

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Anonim
Insurekcyjna praktyka anarchistyczna
2000, polskie tłumaczenie - 17 października 2021

czarnateoria.noblogs.org

Tekst ukazał się pierwotnie w zinie pt. "Willful Disobedience" prowadzonym przez Wolfi Landstreichera. Seria tych zinów "była stale rozwijającą się prowokacją skierowaną do anarchistów i innych wędrowników, aby zagłębić się w krytyczną myśl i radosny bunt".

Ten konkretny tekst został napisany przez osobę anonimową. – nota Czarnej Teorii

pl.anarchistlibraries.net